

Resolució 415/2020, de 6 d'agost

Número d'expedient de la reclamació: 328/2020

Administració reclamada: Departament d'Educació

Informació reclamada: Llistat dels centres que tenen adjudicats llocs per al suport de l'escola inclusiva.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: Acceptat el fet que la informació sol·licitada pugui ser indiciària d'un caràcter problemàtic dels centres educatius concernits, no està tant clar que l'accés sol·licitat hagi de comportar una difusió d'ella que pugui arribar a incidir en la segregació escolar; les consideracions aportades a aquest procediment pel Departament d'Educació i el Síndic de Greuges manifesten especialment la preocupació perquè amb les dades sol·licitades es puguin fer rànquings de centres i serveixin per orientar preferències en la matriculació de l'alumnat amb efectes segregacionistes contra els centres classificats com a més problemàtics; aquesta preocupació connecta especialment amb els anuncis o intents d'alguns mitjans i serveis d'informació d'elaborar precisament rànquings amb aquesta finalitat; però no sembla que sigui aquest el cas que ens ocupa. Concorre a la sol·licitud que ens ocupa, a més del dret d'accés a la informació pública, la defensa dels interessos de l'alumnat i de les seves mares i pares, que pot requerir l'exercici de funcions de vigilància i control per contribuir a garantir la dotació suficient i equilibrada de recursos per a l'escola inclusiva, finalitat que reforça el dret a accedir a la informació sol·licitada; tal com posa de manifest l'entitat reclamant en les seves al·legacions, la invocació del risc de segregació no pot esdevenir el pretext per impedir a les entitats representatives l'accés a la informació necessària per controlar els serveis educatius i la seva planificació. És procedent declarar el dret de l'entitat reclamant a la informació sol·licitada, sense obviar que el necessari equilibri entre el dret d'accés a la informació pública i el dret a l'educació en condicions d'igualtat, amb la correlativa proscripció de la segregació escolar, passa també per l'adopció de les cauteles mínimes que garanteixin raonablement que la divulgació de la informació obtinguda es limitarà a allò que sigui necessari per a l'exercici de les funcions de control i reivindicació de l'entitat reclamant, tot evitant-ne una difusió àmplia i social que pugui incidir efectivament en la segregació escolar. Aquesta finalitat, equilibrada i delicada, especialment en una qüestió tan sensible com la que ens ocupa, segurament serà més assolible si es dona l'oportunitat d'un acord entre les parts, que són les qui millor coneixen la informació que necessiten i els riscos que pot comportar la seva divulgació efectiva i les mesures que es poden adoptar per evitar-la; es dona el cas, a més, que l'LTAIPBG preveu la mediació com un procediment per a la resolució de les reclamacions en matèria del dret d'accés a la informació pública i, en conseqüència, la GAIP ha intervingut en nombrosos procediments d'aquesta naturalesa; tot i que el procediment de mediació regulat als articles 42 LTAIPBG i 36 i següents RGAIP és per resoldre les reclamacions –i aquesta es pot considerar substancialment resolta per aquesta Resolució– i comença amb la petició corresponent de la persona reclamant, res impedeix que la Comissió projecti els principis de la mediació per promoure una determinació consensuada de les cauteles en les que s'ha d'exercir el dret declarat per aquesta Resolució; amb aquesta finalitat, la Resolució preveu l'organització per la GAIP d'una reunió conjunta amb les parts (la participació de les quals és en tot cas voluntària) per valorar la difusió escaient de la informació a la qual aquesta Resolució estima l'accés i intentar assolir un acord sobre aquesta qüestió, amb el ben entès que si l'acord no és possible dins d'un termini raonable la GAIP durà a terme aquesta determinació mitjançant una resolució complementària a la present.

Paraules clau: Administració de la Generalitat. Entitats. Recurs de reposició. Dret a l'educació. Escola inclusiva. Segregació escolar. Cauteles a la divulgació. Mediació.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 13 de juliol de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 328/2020, presentada per la Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes de Catalunya (FAMPC) contra el Departament d'Educació, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 6 de febrer de 2020 l'entitat reclamant demana al Departament d'Educació la informació següent: "l'listat d'escoles, instituts i instituts escola que tenen adjudicats llocs per al suport intensiu a l'escola inclusiva (SIEI) per al curs 2019-2020". Demana rebre la informació per correu electrònic i en format full de càlcul.
3. Per resolució de 24 de febrer de 2020 la Secretaria General del Departament desestima la sol·licitud anterior en base a les consideracions següents: "L'article 20 preveu que el dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones i que només pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis. La Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, preveu a l'article 184.1 c) l'ús reservat de la informació individualitzada dels agents i dels centres i serveis educatius. Així mateix l'article 21.1.e) de l'esmentada Llei 19/2014 també preveu la limitació d'accés a la informació pública quan el coneixement o la divulgació de la informació comporti un perjudici per als drets dels menors d'edat. Els suports intensius per a l'escolarització inclusiva (SIEI) són dotacions extraordinàries de professionals que s'incorporen a les plantilles d'escoles i instituts com a recursos intensius per atendre els alumnes amb necessitats educatives especials que ho necessitin. El Departament d'Educació considera que facilitar les dades dels centres que disposen d'aquests recursos, permetria fer rànquings entre ells per fer comparacions, el que resta prohibit per la legislació vigent i podria perjudicar a la matriculació en centres en contextos socials difícils, així com a les possibilitats de promoció de l'alumnat d'aquells centres. Així es preveu a la Política de transparència del Departament d'Educació publicada en la pàgina web del departament (http://educacio.gencat.cat/documents/IPCDepartament/Transparencia/Politica_transparencia_educacio.pdf) i en la qual s'indica que "el Departament estima que el coneixement o la divulgació de qualsevol informació que pugui donar lloc a la publicació de classificacions de centres segons resultats acadèmics i/o la seva composició social comporta un perjudici greu per als drets dels menors d'edat, d'acord amb l'article 21.1.e de la LTAIPBG, ja que podria perjudicar la

matriculació en centres en contextos socials difícils, així com a les possibilitats de promoció dels alumnes d'aquells centres". En aquest sentit, es fa palès el posicionament contrari del Síndic de Greuges de Catalunya a donar dades desagregades de resultats de centres o de la seva composició social amb el nom del centre, atès que s'ha demostrat que contribueix a debilitar la demanda dels centres amb una composició social desfavorida i a incrementar el risc de segregació escolar, que té efectes provats sobre el rendiment de l'alumnat. En l'actuació d'ofici AO-00231/2018 en referència a altres peticions en què s'han demanat al Departament dades desagregades de centres, el Síndic defensa la necessitat de fer compatible el dret a la informació pública amb el dret a la protecció dels infants, que també preveu l'art. 21.1.e) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, amb el dret a l'educació en igualtat d'oportunitats, i recomana evitar els efectes d'una eventual segregació escolar amb la informació anonimitzada per centre, fet que evitaria una possible estigmatització del centre sense afectar el dret a l'educació en igualtat d'oportunitats. Així, el recentment aprovat Pacte contra la segregació escolar a Catalunya, signat entre el Síndic de Greuges, el Departament d'Educació i més d'un centenar d'ajuntaments i agents de la comunitat educativa, preveu múltiples actuacions de lluita contra la segregació escolar, entre elles la promoció de bones pràctiques, en què l'Actuació 13. Regulació de la difusió dels resultats de centres, preveu desplegar en el marc d'un nou decret que desenvolupi l'article 184.1.c) de la LEC, quan fa referència a "ús reservat de la informació individualitzada dels agents i dels centres i serveis educatius, pel que fa a l'avaluació general del sistema", i també l'article 186.1.a) quan fa referència a "avaluacions generals del sistema educatiu i de l'Administració educativa". Aquest decret hauria de desplegar, entre altres aspectes, la prohibició explícita de difusió (activa i a petició de tercers) d'informacions sensibles del centre a efectes de la lluita contra la segregació escolar. Tal com preveu el referit Pacte, combatre la segregació escolar és necessari perquè suposa una vulneració del dret a l'educació en igualtat d'oportunitats, protegit per la Convenció de les Nacions Unides dels drets de l'infant i per la legislació en matèria d'educació. Amb aquest motiu el Departament ha incorporat en el document de Política de transparència la informació pública del sistema educatiu no subjecta als criteris de la transparència, com són les dades dels centres educatius relacionades amb la segregació escolar. D'acord amb el que s'ha exposat i per tal d'evitar una possible estigmatització dels centres educatius que comptin amb aquest recurs".

4. El 5 de juny del 2020 la FAMPC presenta un recurs de reposició contra la resolució anterior, en el que formula les consideracions següents: "1) La FaPaC demana al Departament d'Educació la següent informació: llistat de les escoles, instituts i instituts escola que tenen adjudicats llocs per al suport intensiu a l'escola inclusiva (SIEI) per al curs 2019-20. La pretensió de la FaPaC al demanar aquesta informació és complementar els seus estudis estadístics des de la seva Àrea d'Observatori de Dades sobre el desplegament del Decret 150/2017, de 17 d'octubre, de

l'atenció educativa a l'alumnat en el marc d'un sistema educatiu inclusiu de l'escola inclusiva a Catalunya (en endavant decret d'inclusiva). Des de la nostra entitat es presta atenció a les dades de programació de llocs escolars, desplegament de la normativa en matèria d'educació i es revisa la qualitat del sistema educatiu. S'observa, en termes econòmics, la inversió que es fa als centres públics de titularitat de la Generalitat de Catalunya. S'estudia la contribució econòmica de les famílies en el sistema educatiu públic del nostre territori. S'analitza el sistema de concerts educatius i la normativa que l'envolta per saber quines polítiques públiques s'emprenen des del Govern de la Generalitat, etc. En aquest sentit, des de la Secretaria General del Departament d'Educació, s'ha de prestar atenció a la feina duta a terme per la FaPaC i veure que totes les dades sol·licitades, fins al moment, s'han tractat amb la deguda diligència sense vulnerar en cap moment els drets de menors ni focalitzar l'atenció mediàtica en determinats centres. I, en cap cas, per a fer publicació de les dades de segregació dels centres educatius. L'entitat ha fet servir les dades que li han estat transmèses des de la Generalitat de Catalunya i d'altres ens de caràcter local per a fer estudis o denúncia sobre determinades qüestions com ara, la manca de planificació de la programació escolar, la tendència a fer tancaments de línies a les escoles públiques desvirtuant el sistema d'educació pública de Catalunya, la contribució econòmica de les famílies al sistema educatiu català, etc. Aquestes dades serveixen a la nostra entitat per poder desenvolupar una tasca d'estudi, en el sentit de fer diagnòstic dels problemes i les mancances que pateix el nostre sistema educatiu i, alhora, fer seguiment del desenvolupament de la normativa en matèria d'educació. Això permet a l'entitat, com a agent d'influència social i grup d'interès, poder dur a terme una fiscalització de la tasca del Departament d'Educació del Govern de la Generalitat en la nostra matèria de referència que és l'educació pública a Catalunya. Per tant, no donar aquesta informació atempta contra l'essència última de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, impeding a una entitat considerada com a Grup d'Interès per la pròpia administració l'accés a una informació vital per poder fer estudis rigorosos sobre les mancances del sistema educatiu català i, en conseqüència, exercir la seva influència i la seva participació en una societat democràtica i de dret. 2) En segon terme, des de la FaPaC entenem que des de l'entrada en vigor del decret d'inclusiva i d'acord amb el seu article 17, tots els alumnes s'han d'escolaritzar en centres educatius ordinaris. En aquest sentit, en el context sistema educatiu inclusiu, aquesta dada que es demana és irrellevant en el sentit de fer rànquings o classificacions entre centres, ja totes les escoles absorbeixen alumnat amb necessitats educatives especials, de manera que s'ha de pressuposar que tots els centres educatius són susceptibles de tenir aquest tipus de recurs. En aquest cas, el llistat és demana com una dada més per establir, en termes objectius i reals, quin és el grau de desplegament efectiu que s'ha fet del decret d'inclusiva. En paraules de la Resolució 99/2017, de 28 de març, de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública va determinar davant la sol·licitud de "Demanda de places i resultat de la matriculació de

cada un dels centres, públics i concertats, d'infantil i primària de la ciutat de Barcelona", la qual es va denegar parcialment perquè atemptava contra els drets del menor i podia provocar una accentuació de la segregació escolar. La resposta de la CGAIP contradiu: Sense qüestionar la correlació entre composició socialment desfavorida dels centres educatius i la baixa demanda de les places ofertes per ells, està per demostrar que la difusió de les dades de demanda de places i de matriculació als mateixos sigui un perjudici per als alumnes afectats. El que segurament podria afectar l'equitat del sistema educatiu seria l'existència de serveis d'educació de qualitat substancialment diferent en funció de la composició social dels mateixos, més que la difusió o el coneixement públic d'aquestes dades.[...] És més, la divulgació d'informació sobre l'existència de segregació educativa pot ser perfectament un revulsiu perquè les Administracions públiques reaccionin posant els recursos necessaris per combatre-la amb eficàcia. [...] Acceptant que la difusió de la informació relativa al procés d'admissió de l'alumnat pot afectar la imatge pública dels centres, està per demostrar que això comporti perjudici o risc per a la integració o l'equitat, i en tot cas aquest extrem no s'ha acreditat en el present procediment, més enllà d'alguna afirmació genèrica en aquest sentit. Pot entendre's, en sentit contrari, i com ja s'ha indicat en els paràgrafs anteriors, que l'eventual imatge pública negativa d'un centre docent, generada pel baix nivell de demanda que és objecte, el que fa és posar en relleu la necessitat d'afrontar les seves causes, destinant-li els recursos que sigui precís i així servir a l'equitat del sistema. Vistes les consideracions anteriors és precís concloure que no concorren previsions legals que puguin justificar denegar la informació sol·licitada sobre el procés d'admissió de l'alumnat a nivell de cada centre docent". 3) En tercer lloc, hem d'incidir en la realitat d'allò que l'entitat ha demanat com a informació pública que, en cap cas, requereix de la divulgació de dades de menors, de manera que no es pot atemptar o vulnerar drets de cap menor en la sol·licitud sobre la quantitat de SIEI atorgats a les escoles, ja que en tot cas es tracta de dades totalment objectives. I no es pot desestimar en virtut de l'article 21.1e) LTAIPBG, ja que no es tracta d'informació que perjudiqui per sí mateixa els drets dels menors d'edat, sinó que es tracta d'una informació encaminada a determinar el grau de desplegament del sistema educatiu inclusiu a Catalunya. És més, en qualsevol cas, podria fins i tot ajudar a detectar mancances en zones on hi ha un elevat nombre d'infants amb necessitats educatives especials que no disposen d'aquest tipus de suport. Tornant a la Resolució 99/2017, de 28 de març, de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública que disposa que "D'altra banda, les famílies afectades i que han de decidir on matricular els seus fills és molt més probable que obtinguin informació sobre la imatge pública dels centres a què puguin accedir per la qual s'ha divulgat en l'entorn social dels mateixos o per les dades sobre demanda i matriculació que els oferiran els propis centres, bé sigui proactivament o si se'ls demanen, que a través de la facilitada a l'entitat reclamant. En conseqüència, no s'acredita que l'accés a la informació sol·licitada pugui perjudicar els interessos dels menors d'edat. Tenint en compte l'article 20.2 LTAIPBG, segons el qual "Les limitacions

legals al dret d'accés a la informació pública han de ser aplicades d'acord amb la seva finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, han d'interpretar-se sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no poden ampliar-se per analogia", cal concloure que no és procedent aplicar l'esmentat límit, i que per les mateixes raons tampoc no té raó de ser recórrer a l'accés parcial que proposa l'informe del Síndic, consistent a oferir la informació sol·licitada anonimitzant la identitat dels centres. 4) Com estem indicant, des de la nostra entitat fem un seguiment exhaustiu de les polítiques públiques i, en conseqüència, també de les normes en matèria educativa. En aquest sentit, el Decret 150/2017, de 17 d'octubre, de l'atenció educativa a l'alumnat en el marc d'un sistema educatiu disposa en la seva disposició final primera que l'organització i el funcionament de les mesures establertes en els articles 8, 9, 10 i 11 tindran el seu desplegament reglamentari en el termini de 4 anys des de l'entrada en vigor del decret. A la nostra entitat arriben informacions i queixes de famílies particulars i AMPES relacionades amb el desplegament d'aquesta normativa i la disponibilitat dels recursos que s'hi estableixen. Per aquest motiu, des del nostre Observatori de Dades demanem aquesta informació entre d'altres al Departament d'Educació amb la finalitat de poder fer estudis sobre el desplegament del sistema educatiu inclusiu. Per tant, des d'aquesta perspectiva es respecten plenament els principis de l'avaluació en quan a l'ús reservat de la informació individualitzada dels agents, els centres i els serveis educatius. Altrament, si aquesta informació s'amaga suposa un perjudici per a la consecució del principi de transparència i de bon govern, ja que es dificulta l'accés a una informació que permet, objectivament, saber si s'estan desplegant els recursos necessaris de SIEI al llarg del territori de Catalunya. En aquest sentit, la Resolució 291/2018, de 19 d'octubre, de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, sobre una reclamació que interessa saber el nombre d'alumnes estrangers per centre es fonamenta que "les cauteles que les lleis d'educació formulen en relació amb la difusió de les avaluacions dels centres i de les funcions educatives no són aplicables a la informació reclamada en aquest cas, ja que la dada del nombre d'alumnes estrangers o estrangeres no és una dada que resulti de cap mena d'avaluació, sinó una mera dada fàctica objectiva prèvia a qualsevol avaluació. En aquest sentit, la informació que demana aquesta Reclamació no forma part de cap dels objectes o àmbits que han de ser avaluats, segons l'article 183 de la Llei 12/2009, que són els següents: "els mètodes d'ensenyament, els processos i les estratègies d'aprenentatge i els resultats obtinguts pels alumnes, l'exercici de la funció docent, la funció directiva, el funcionament dels centres educatius, la implicació de les famílies, la Inspecció d'Educació, els serveis educatius i la mateixa Administració educativa". Com en el nostre cas, es tracta d'una mera dada fàctica ja que es demana la quantitat de llocs adjudicats per centre i no s'entra a requerir resultats. Les dades relatives a la proporció d'alumnat estranger en els centres educatius no ha de portar a perjudicar els resultats de la seva avaluació, inclòs el rendiment estudiantil. Sovintegen en els mitjans de comunicació experiències concretes que posen de manifest conseqüències diverses d'una

eventual major proporció d'alumnat estranger en els resultats dels centres. No sembla, per tant, que la divulgació de la informació demanada pugui perjudicar drets o interessos protegits o vulnerar límits definits per la legislació educativa. Segurament pot servir perquè la societat pugui avaluar el funcionament adequat dels serveis públics d'educació, especialment pel que fa al compliment de la seva obligació legal de "garantir la distribució adequada i equilibrada dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu entre tots els centres" (article 46 de la Llei 12/2009), cosa que sens dubte constitueix una de les finalitats bàsiques de la legislació de transparència i accés a la informació pública. En conseqüència, l'entitat reclamant demana l'estimació del recurs i obtenir la informació sol·licitada indicada a l'antecedent 2.

5. El 3 de juliol de 2020 la Secretaria General del Departament d'Educació desestima el recurs anterior sobre la base de les següents consideracions: "En la Resolució de la secretària general de 24 de febrer es fonamentava la decisió de desestimar la petició en base a l'article 21.1.e) de la Llei 19/2014, de transparència, accés a la informació pública i bon govern; a l'article 184.1 c) de la Llei 12/2009, d'educació; al document de Política de Transparència, i al Pacte contra la segregació escolar. L'objectiu final sempre ha estat lluitar contra la segregació escolar i que els menors d'edat no resultin perjudicats per la informació desagregada que es pugui donar dels centres educatius, que és la premissa bàsica. La informació que demana la FaPac sobre la llista d'escoles, instituts i instituts-escola que tenen adjudicats llocs per al suport intensiu per a l'escolarització inclusiva (SIEI) en el curs 2019-2020 significaria facilitar una llista de les dotacions extraordinàries de professionals que s'incorporen a les plantilles com a recursos intensius per atendre els alumnes amb necessitats educatives. És a dir, una llista de centres amb un nivell socioeconòmic desagregat. Justament per clarificar i fonamentar millor en dret la postura contrària del Departament a facilitar llistes de centres amb informació desagregada que faciliti fer rànquings entre ells, mitjançant l'aprovació de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, s'ha aprovat el capítol IV sobre educació, i el seu article 172 introdueix la modificació de l'article 184.1.c) de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, que resta redactada de la manera següent: «c) Ús reservat de la informació individualitzada dels agents i dels centres i serveis educatius, pel que fa a l'avaluació general del sistema que pugui afavorir la segregació escolar. S'entén que afavoreix la segregació escolar l'accés als resultats de les proves d'avaluació desagregades per nom del centre; a les dades relatives a la composició social i econòmica del centre, i al procés d'admissió dels alumnes, entre altra informació.» Així mateix, afegeix el següent a la desestimació: "Palesar que, atès que la FaPac indica en el text del recurs de reposició que la motivació per demanar aquesta informació és complementar els seus estudis estadístics des de l'Àrea d'Observatori de Dades sobre el desplegament del Decret 150/2017, de 17 d'octubre, de l'atenció educativa a l'alumnat en el

marc d'un sistema educatiu inclusiu de l'escola inclusiva a Catalunya, s'ha informat la FaPac la possibilitat d'obtenir la informació sol·licitada mitjançant el procediment d'obtenció de dades estadístiques que es pot trobar en el següent enllaç

(<http://ensenyament.gencat.cat/ca/departament/estadistiques/procediment-accesinformacio-estadistica/>)”

6. La Reclamació presentada el 13 de juliol de 2020 motiva la Reclamació en la consideració següent: “La FaPaC demana aquesta informació des del seu Observatori de Dades, relatives al Sistema Educatiu de Catalunya. Per poder fer anàlisi i, si s'escau denúncia de certes qüestions, com per exemple, la manca de desplegament del decret 150/2017, de 17 d'octubre, cal que des de l'entitat tinguem dades certes del Departament d'Educació, als efectes de fer estudis seriosos i rigorosos. I, entenem, que la via per a accedir a tota la informació pública és fer la sol·licitud mitjançant la petició d'accés a la informació pública”.
7. El 17 de juliol de 2020 la GAIP comunica la Reclamació al Departament d'Educació i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
8. El 19 de juliol de 2020, ateses les referències fetes pel Departament al posicionament del Síndic de Greuges, la GAIP li trasllada la Reclamació i li demana que la informi.
9. El 24 de juliol de 2020 la GAIP rep un informe del Síndic, que indica que els centres amb una proporció més elevada d'alumnat amb necessitats educatives especials solen ser destinataris de mesures i suports addicionals, com ara SIEI, de forma que la dotació d'aquestes mesures és percebuda com un indicador de complexitat del centre que, segons l'experiència del Síndic, pot arribar a dissuadir la inscripció al centre de les famílies que defugen la complexitat. Afegeix que la divulgació d'informació sobre la composició dels centres o la seva complexitat pot incidir negativament en el dret a l'educació en igualtat d'oportunitats, amb infracció del límit establert per l'article 21 LTAIPBG que proscriu la divulgació d'informació pública que perjudiqui el dret dels menors d'edat. També invoca els articles 1 i 84.1 de la Llei orgànica 2/2006 i 2 i 46.1 de la Llei 12/2009, en relació amb la segregació escolar i l'afectació que pot tenir sobre el dret a l'educació en igualtat d'oportunitats. També invoca l'article 184.1.c de la Llei 12/2009, en el mateix sentit indicat per l'antecedent 3. Conclou que per equilibrar les consideracions anteriors amb la necessitat de poder avaluar críticament els serveis públics d'educació el procedent seria facilitar la informació desagregada per centres sol·licitada de forma anonimitzada, de manera que no inclogui en nom dels centres. L'informe també fa referència a una reunió de 18 de maig de 2017, amb participació de representants qualificats del Departament d'Educació, del Síndic de Greuges i dels òrgans i autoritats de transparència i accés a la informació pública de Catalunya, inclosa la

GAIP, en la que s'hauria "consensuat la necessitat d'establir normativament la prohibició de difondre dades desagregades per centre que poguessin afectar la segregació escolar" i precisament d'aquí hauria sorgit la modificació de l'article 184.1.c de la Llei d'Educació de Catalunya, al·ludida més amunt.

10. El 28 de juliol de 2020 la GAIP trasllada l'informe del Síndic a les parts.
11. El 28 de juliol de 2020 la GAIP rep l'informe i còpia de l'expedient de part del Departament d'Educació, que reitera els arguments exposats en les anteriors aportacions i, a més, aprofundeix amb un major detall en les consideracions següents: "En atenció a aquest estudi estadístic i al caràcter diligent de l'entitat, que presta un servei investigador de diagnosi dels problemes i possibles mancances del sistema educatiu de Catalunya i al seguiment normatiu que desenvolupa (que es defineix a si mateixa com a agent d'influència social i grup d'interès, tot i no constar inscrita en el Registre de grups d'interès de Catalunya), abans de resoldre el recurs des del Gabinet Tècnic del Departament es va mantenir contacte telefònic amb l'entitat per explicar-los detalladament que, si bé com a sol·licitud genèrica d'accés a informació pública, la normativa en què es fonamenta el Departament d'Educació no permetria estimar el dret d'accés de la informació sol·licitada, com a personal o entitat investigadora el **procediment d'accés a dades estadístiques** sí que els permetria l'accés a les dades sol·licitades i a una possible ampliació d'aquestes, atès que aquest procediment preveu la signatura d'un conveni entre el sol·licitant i el Departament mitjançant el qual es detallarien les condicions d'ús. Per concretar millor les possibilitats d'ús d'aquest procediment es va preveure una trobada futura entre representants de la FaPac i els caps dels dos serveis del Gabinet Tècnic implicats, el Servei de Planificació Estratègica i Transparència, que gestiona les SAIP, i el Servei d'Indicadors i Estadística, que gestiona el procediment d'accés a dades estadístiques per a investigadors. El recurs de reposició va ser igualment desestimat fonamentat ara en el recolzament normatiu que dona la modificació de la LEC en el seu article 184.1.c), que anteriorment preveia "l'ús reservat de la informació individualitzada dels agents i serveis educatius pel que fa a l'avaluació general del sistema que pugui afavorir la segregació escolar", i que mitjançant la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, aprova el capítol IV sobre educació, i el seu article 172 introdueix la modificació de l'apartat c) de l'article 184.1 de la LEC, que resta redactat de la manera següent: "c) Ús reservat de la informació individualitzada dels agents i dels centres i serveis educatius, pel que fa a l'avaluació general del sistema que pugui afavorir la segregació escolar. S'entén que afavoreix la segregació escolar l'accés als resultats de les proves d'avaluació desagregades per nom del centre; a les dades relatives a la composició social i econòmica del centre, i al procés d'admissió dels alumnes, entre altra informació"."

12. El 29 de juliol de 2020 la GAIP trasllada la informació anterior facilitada pel Departament a l'entitat reclamant, per al seu coneixement.
13. El 30 de juliol de 2020 la GAIP rep les al·legacions següents de l'entitat reclamant: "La principal funció de la FaPaC és la defensa de l'educació pública de qualitat, catalana, laica, equitativa, inclusiva, gratuïta, democràtica, coeducativa i feminista i, en segon terme, ser agent d'influència social i política en favor del dret a l'educació. En aquest sentit, el treball de l'entitat parteix de la necessitat de conèixer la informació que afecta el nostre sistema educatiu, per poder estudiar i valorar l'estat del dret a l'educació en el nostre territori. Sota aquesta premissa, volem exposar algunes consideracions als informes emesos pel Síndic de Greuges i per la Secretaria General del Departament d'Educació de Catalunya, perquè creiem necessari fer alguns aclariments. En relació a l'informe del Síndic de Greuges, en primer lloc, recordem la Resolució 99/2017, de 28 de març de la CGAIP que fa palès el fet que les famílies coneixen els centres i la seva complexitat, ja que són informacions de domini públic. A més, cal posar de relleu que les famílies estudien els centres i els projectes educatius, participen de les jornades de portes obertes i intercanvien informació entre elles sobre les escoles per fer la seva tria en el moment de la preinscripció. En segon terme, sobre la modificació de l'article 184.1.c de la Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació (LEC) s'estableix que la informació serà reservada en tot el que és relatiu a la segregació escolar i que s'entén per aquest concepte: 1) Informació sobre els resultats de les proves d'avaluació desagregades; 2) Dades relatives a la composició social i econòmica del centre; 3) Dades relatives al procés d'admissió dels alumnes i 4) Altra informació. La FaPaC es limita a demanar la dotació de SIEI de tots els centres docents per conèixer el grau de desplegament del decret d'inclusiva i de consolidació del sistema educatiu inclusiu al territori. Alertem que aquest punt 4 final de l'article 184.1c *sobre altra informació* no es pot convertir en un calaix de sastre que permeti amagar qualsevol informació en nom de la segregació escolar. Dit això, pensem que la informació l'hem de poder rebre completa d'acord amb la diligència que sempre ha mantingut la nostra entitat i que es pot veure reflectida en els seus estudis, rodes de premsa sobre planificació escolar, etc. Ara bé, si la CGAIP finalment considera que aquesta informació ens ha d'arribar de forma anònima hauríem de poder conèixer els següents indicadors: 1) Quantitat de centres existents per municipi; 2) Quantitat de SIEI al municipi 3) distingint per tipus de centre: ordinari o especial i per 4) Titularitat de centre: públic o privat concertat. (...) Finalment, volem remarcar que la pretensió de la FaPaC és, precisament, defensar els drets dels menors a l'educació i, especialment, aquells que necessiten els recursos establerts al decret d'inclusiva degut a les seves necessitats educatives de suport educatiu, especials i específiques, en el marc d'un sistema educatiu inclusiu. Tanmateix, aquesta feina no es pot fer si no coneixem l'abast de la dotació o les mancances sobre el desplegament del sistema educatiu inclusiu".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "podem" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la

mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la Llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada (l'listat d'escoles, instituts i instituts escola que tenen adjudicats llocs per al suport intensiu a l'escola inclusiva (SIEI) per al curs 2019-2020) és clarament informació pública i sens dubte deu estar en poder del Departament d'Educació, que és qui adjudica els SIEI que delimiten la sol·licitud. En conseqüència i en aplicació dels articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG qualsevol persona té dret a accedir-hi, llevat que concorrin límits establerts per Llei que en determinin o justifiquin la seva restricció o denegació.

Les consideracions fetes pel Departament d'Educació (en coincidència substancial amb el Síndic de Greuges) posen de manifest que la divulgació de la informació sol·licitada fomentaria la segregació escolar, en perjudici del dret de les persones menors d'edat a accedir a l'educació en condicions d'igualtat. Sense qüestionar ni pretendre restar valor a aquesta consideració general, el cert és que, als efectes d'aquesta Resolució, cal tenir en compte que l'article 20.1 LTAIPBG estableix taxativament que “el dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”, de manera que és necessari indagar sobre els preceptes legals que estableixen les causes expressament establertes per les lleis que poden dur a denegar o restringir l'exercici del dret d'accés a la informació pública. Les aportacions fetes pel Departament i pel Síndic apunten amb aquesta finalitat els preceptes següents, que tenen un contingut específic que pot ser rellevant per al cas que ens ocupa: articles 21.1.e LTAIPBG, 84.1 de la Llei Orgànica 2/2006, d'Educació, i 46.1 i 184.1.c de la Llei 12/2009, d'Educació de Catalunya.

L'article 21 LTAIPBG estableix el següent: “1. El dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a: (...) e) Els drets dels menors d'edat”. I afegeix en el seu apartat 3: “Té la condició de protegida, en tots els casos, la informació relativa als menors d'edat el coneixement o la divulgació de la qual pot condicionar el lliure desenvolupament de llur personalitat en el futur. L'accés a la informació pot ésser denegada en aquest supòsit, llevat que se'n pugui garantir el caràcter anònim, i sens perjudici del que estableixen els articles següents”. Aquest precepte podria impedir l'accés a la informació sol·licitada si s'acredités mínimament que la seva difusió o el seu coneixement podés condicionar el lliure desenvolupament de la personalitat dels menors d'edat afectats en el futur, ja que en aquest cas

s'hauria de considerar com a informació reservada. Certament, el coneixement o la difusió que unes determinades persones menors d'edat varen cursar els seus estudis d'infantil, primària o secundària en un centre conflictiu o problemàtic pot ser una dada negativa en els seus currículums, però segurament condicionarà molt més que la difusió d'aquesta informació el seu desenvolupament futur el fet d'haver cursat els estudis en el centre en qüestió, i en tot cas difícilment pot tenir aquest efecte el coneixement o la divulgació de la informació de què el centre on varen estudiar va rebre un ajut SIEI el curs 2019-2020. Per un elemental criteri de proporcionalitat, exigint per l'article 22 LTAIPBG per aplicar els límits legals al dret d'accés a la informació pública, s'ha de descartar que concorri a la informació sol·licitada el caràcter reservat establert per l'article 21.3 LTAIPBG o, en tot cas, que aquest caràcter hagi de prevaldre sobre el dret d'accés a aquesta informació.

L'article 21.2 LTAIPBG estableix que "el dret d'accés a la informació pública també pot ésser denegat o restringit si la informació té la condició de protegida i així ho estableix expressament una norma amb rang de llei". Cal valorar fins a quin punt fan aquesta funció els preceptes següents de la legislació sobre educació.

La Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, estableix el següent en el seu article 84.1: "Les administracions educatives han de regular l'admissió d'alumnes en centres públics i privats concertats de manera que garanteixi el dret a l'educació, l'accés en condicions d'igualtat i la llibertat d'elecció de centre per pares o tutors. En tot cas, s'ha d'atendre una adequada i equilibrada distribució entre els centres escolars dels alumnes amb necessitat específica de suport educatiu". Aquest precepte subratlla la importància de l'accés a l'educació en condicions d'igualtat i de la distribució equilibrada entre els centres escolars dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu; tot i que aquestes previsions es formulen en relació amb el procés d'admissió d'alumnes, és de suposar que aquests principis també han de ser igualment exigibles en altres moments i manifestacions del funcionament dels serveis educatius, com ara al difondre informació. Nogensmenys, no s'acredita que la difusió de la informació sol·licitada pugui atemptar contra la integritat d'aquests principis i, a més a més, la seva garantia també requereix el control social sobre la seva aplicació efectiva i, com es veurà més endavant, la informació sol·licitada en aquest procediment pot ser especialment necessària perquè aquest control social sigui possible. Per tant, difícilment es pot deduir de l'article 84.1 de la Llei orgànica 2/2006 una reserva per a la difusió de la informació sol·licitada que pugui limitar el dret d'accés a ella.

La Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació (de Catalunya), estableix el següent, en el seu article 46.1: "El Govern regula el procés d'accés als centres que presten el Servei d'Educació de Catalunya, en el qual han de participar la comunitat educativa i els ens locals, i en determina els criteris de prioritat. Aquest procés es regeix pels principis d'equitat, inclusió educativa, foment de la cohesió social i

respecte al dret a l'elecció de centre dins l'oferta educativa disponible en cada moment". Escauen a aquest precepte les mateixes valoracions fetes al paràgraf anterior.

La Llei 12/2009 preveu en el seu article 184.1.c: "L'avaluació (del sistema educatiu) ha d'ésser sotmesa als principis següents: (...) c) Ús reservat de la informació individualitzada dels agents i dels centres i serveis educatius, pel que fa a l'avaluació general del sistema que pugui afavorir la segregació escolar. S'entén que afavoreix la segregació escolar l'accés als resultats de les proves d'avaluació desagregades per nom del centre; a les dades relatives a la composició social i econòmica del centre, i al procés d'admissió dels alumnes, entre altra informació". Tot i que aquest precepte, especialment arran de la seva última modificació, fa un esforç significatiu per determinar l'efecte que ha de tenir la lluita contra la segregació escolar en la restricció del dret d'accés a la informació pública, el cert és que sembla difícil justificar en la seva literalitat la denegació de la informació sol·licitada. En primer lloc, perquè és un precepte que té per objecte incidir en l'avaluació del sistema educatiu i no és aquesta la finalitat de l'accés sol·licitat en aquest procediment, que més que l'avaluació del sistema cerca controlar-ne socialment el funcionament i la planificació. En segon lloc, perquè cap de les dades concretes citades com a eventuais manifestacions de risc per a la segregació escolar fa referència a les dotacions de mitjans o de recursos que reben els centres, encara que siguin per donar suport a l'escola inclusiva. Si hom té en compte que l'article 20.2 LTAIPBG estableix que "les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia", difícilment es pot deduir de l'article 184.1.c de la Llei d'Educació una limitació prou concloent per al dret d'accés a la informació pública que pugui comportar la denegació de la informació sol·licitada. És cert, tal com assenyala l'informe del Síndic de Greuges aportat a aquest procediment, que aquest organisme i el Departament d'Educació i les autoritats de transparència i accés a la informació pública han reflexionat sobre la necessitat d'equilibrar l'efectivitat del dret d'accés a la informació pública i el dret d'accés a l'educació en condicions d'igualtat, amb la correlativa necessitat de combatre la segregació escolar, i han coincidit en la conveniència d'unes determinacions normatives més clares que donin seguretat jurídica; la darrera modificació de l'article 184.1.c de la Llei d'Educació s'inscriu en aquest procés, determina limitacions més concretes per a la difusió de determinades informacions públiques, però no ha previst cap mena de limitació que sigui prou clarament aplicable al cas que ens ocupa.

L'informe del Síndic de Greuges també posa de manifest que, per la seva experiència, hi ha una correlació directa entre les dotacions de recursos o la percepció d'ajuts com ara els SIEI i la situació problemàtica dels centres concernits, correlació prou establerta socialment, de manera que la divulgació de la informació sol·licitada contribuiria a la segregació escolar, perquè difondria informació de centres concrets problemàtics i, per tant, on moltes famílies es resistirien a matricular-hi les seves

filles i fills. La llarga i més que meritòria experiència del Síndic en la protecció dels drets de les persones menors d'edat obliga a tenir en compte que, per les raons exposades, la divulgació de la informació sol·licitada podria perjudicar l'accés en condicions d'igualtat a l'educació, perquè pot facilitar o promoure la segregació.

Acceptat el fet que la informació sol·licitada pugui ser indicatiu d'un caràcter problemàtic dels centres educatius concernits, no està tant clar que l'accés sol·licitat hagi de comportar una difusió d'ella que pugui arribar a incidir en la segregació escolar. Les consideracions aportades a aquest procediment pel Departament d'Educació i el Síndic de Greuges manifesten especialment la preocupació perquè amb les dades sol·licitades es puguin fer rànquings de centres i serveixin per orientar preferències en la matriculació de l'alumnat amb efectes segregacionistes contra els centres classificats com a més problemàtics; aquesta preocupació connecta especialment amb els anuncis o intents d'alguns mitjans i serveis d'informació d'elaborar precisament rànquings amb aquesta finalitat. Però no sembla que sigui aquest el cas que ens ocupa.

L'entitat que sol·licita la informació representa els interessos col·lectius de les mares i pares d'alumnes de Catalunya, és interlocutora habitual amb l'Administració educativa i res fa pensar que vulgui contribuir a la segregació escolar, sinó més aviat tot el contrari. A més, demana la informació sol·licitada per poder exercir les seves funcions de control dels serveis educatius i la seva programació, projectades en aquest cas sobre la inclusió escolar. I per desenvolupar aquestes funcions de control és plausible la necessitat de poder contrastar les previsions i actuacions de l'Administració educativa amb la realitat dels centres tal com és percebuda per una organització que representa un dels elements de la comunitat respectiva, com són les famílies afectades, i en aquesta tasca la informació demanada segregada per centres identificables pot ser, si no essencial, segurament molt rellevant.

L'article 22 LTAIPBG estableix que "els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació". Concorre a la sol·licitud que ens ocupa, a més del dret d'accés a la informació pública, la defensa dels interessos de l'alumnat i de les seves mares i pares, que pot requerir l'exercici de funcions de vigilància i control per contribuir a garantir la dotació suficient i equilibrada de recursos per a l'escola inclusiva, finalitat que reforça el dret a accedir a la informació sol·licitada. Tal com posa de manifest l'entitat reclamant en les seves al·legacions, la invocació del risc de segregació (sense acabar d'acreditar de forma concludent la seva concurrència) no pot esdevenir el pretext per impedir a les entitats representatives l'accés a la informació necessària per controlar els serveis educatius i la seva planificació.

A la vista de les consideracions anteriors, cal concloure que és procedent declarar el dret de l'entitat reclamant a la informació sol·licitada, sense obviar que el necessari equilibri entre el dret d'accés a la informació pública i el dret a l'educació en condicions d'igualtat, amb la correlativa proscripció de la segregació escolar, passa també per l'adopció de les cauteles mínimes que garanteixin raonablement que la divulgació de la informació obtinguda es limitarà a allò que sigui necessari per a l'exercici de les funcions de control i reivindicació de l'entitat reclamant, tot evitant-ne una difusió àmplia i social que pugui incidir efectivament en la segregació escolar.

Resulta, a més a més, que les dues parts d'aquest procediment han apuntat propostes d'eventual aproximació de postures que, pel que consta a la GAIP, han quedat sense resposta. Així, el Departament s'ha ofert a facilitar a l'entitat reclamant informació estadística que li podria ser útil, sota determinades condicions. I l'entitat reclamant, pel cas que no se li reconegué el dret declarat al paràgraf anterior, també ha acceptat una possible transacció a rebre informació sense la identificació dels centres. Aquesta predisposició a l'acord manifestada per ambdues parts hauria de ser aprofitada per trobar la forma concreta que garanteixi que l'efectivitat del dret d'accés a la informació sol·licitada declarat més amunt a favor de l'entitat reclamant pugui servir plenament a les seves funcions de control i reivindicació en relació amb els serveis per a l'escola inclusiva, tot evitant al mateix temps el risc d'una divulgació excessiva i injustificada d'informació que pugui contribuir a la segregació escolar.

Aquesta finalitat, equilibrada i delicada, especialment en una qüestió tan sensible com la que ens ocupa, segurament serà més assolible si es dona l'oportunitat d'un acord entre les parts, que són les qui millor coneixen la informació que necessiten i els riscos que pot comportar la seva divulgació efectiva i les mesures que es poden adoptar per evitar-la. Es dona el cas, a més, que l'LTAIPBG preveu la mediació com un procediment per a la resolució de les reclamacions en matèria del dret d'accés a la informació pública i, en conseqüència, la GAIP ha intervingut en nombrosos procediments d'aquesta naturalesa. Tot i que el procediment de mediació regulat als articles 42 LTAIPBG i 36 i següents RGAIP és per resoldre les reclamacions –i aquesta es pot considerar substancialment resolta per aquesta Resolució- i comença amb la petició corresponent de la persona reclamant, res impedeix que la Comissió projecti els principis de la mediació per promoure una determinació consensuada de les cauteles en les que s'ha d'exercir el dret declarat per aquesta Resolució; amb aquesta finalitat, la Resolució preveu l'organització per la GAIP d'una reunió conjunta amb les parts (la participació de les quals és en tot cas voluntària) per valorar la difusió escaient de la informació a la qual aquesta Resolució estima l'accés i intentar assolir un acord sobre aquesta qüestió, amb el ben entès que si l'acord no és possible dins d'un termini raonable la GAIP durà a terme aquesta determinació mitjançant una resolució complementària a la present.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 6 d'agost de 2020, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 328/2020 i declarar el dret de l'entitat reclamant al llistat d'escoles, instituts i instituts escola que tenen adjudicats llocs per al suport intensiu a l'escola inclusiva (SIEI) per al curs 2019-2020, sens perjudici de les cauteles previstes als apartats següents.
2. Instar al Departament d'Educació i a l'entitat reclamant perquè participin voluntàriament en el procés de mediació que, organitzat per la GAIP, hauria de tenir lloc dins dels 30 dies següents a la notificació d'aquesta Resolució, amb la finalitat de fixar el termini i forma d'accés a la informació indicada a l'apartat anterior i d'establir de comú acord les cauteles que garanteixin la plenitud d'ús de la informació sol·licitada per a les finalitats pròpies de l'entitat reclamant, tot

evitant el mateix temps una difusió excessiva d'ella que pogués contribuir a la segregació escolar. Si no s'assoleix l'acord entre les parts la GAIP dictarà una resolució complementària a aquesta per determinar el termini i forma d'accés i les cauteles indicades.

3. Requerir a les parts a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de les persones que les representaran en el procés de mediació indicat a l'apartat anterior.
4. Notificar aquesta Resolució a les parts i al Síndic de Greuges.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 328/2020 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.